

Minka in Anka.

*Oh, to sta poredni
naša Minka, Anka:
njunih sitnih noskov
prav nikjer ne manjka!*

*Če gre mama v vežo,
že za njo tečeta,
če iz veže hoče,
glasno se dereta.*

*Mama prime šibo . . .
„V sobo!“ jima pravi;
„Nočem!“ s to besedo
Anka se ustavi.*

*Šiba hoče pasti,
Minka Anko brani;
ker se spet dereta,
šiba se ne shrani.*

*Mami potrpljenja
in pretenja zmanjka,
in to zdaj občuti
Minka kakor Anka*

*Glasen jok razlega
vnovič se po hiši
in še ven k sosedom
se iz hiše sliši*

*„Pamet nam ne vteplje
z brezovko se v roci,
vendar pametnejši
mi smo kot otroci!“*

*Pes Repešev pride,
na ves glas zalaja,
mačka dimnikarja
mjavka, z repom maja.*

*Grahasti petelin
bližnjega sosedja
pa stoji na vrtu
ter posluša, gleda . . .*

*Trop kokoši tujih
zdaj na vrt priteče,
a gospod petelin
stopi k njim in reče:*

Fr. Rojec.

